

ven, van den dokter die nog twee dagen geleden was geweest, van den zoon van wien men pas tijding had gekregen? Maar het onbegrijpelijke was er niet minder waar om en met diep verslagen harten hebben zijn familie en vrienden hem op zijn laatsten tocht door Apeldoorn vergezeld.

De laatste uren van zijn leven heeft hij weinig gesproken, maar deze enkele woorden zijn voor zijn omgeving tot grooten troost geweest. Voor hem was het sterven winst, maar hoe zwaar is het gemis voor de achtergeblevenen, inzonderheid voor zijn jonge vrouw en het na zijn dood geboren dochtertje.

Aan het leven onzer vereeniging heeft de overledene uit den aard der zaak slechts weinig actief kunnen deelnemen. Toch heb ik aan het verzoek der redactie om zijn portret met een korte levensschets gaarne voldaan. Want ik weet dat vele lezers, die hem gekend hebben, gaarne nog eens zijn beeltenis zullen zien; zij zullen zich zijn lach weer herinneren en de rake manier waarop hij de dingen zeggen kon. Maar niemand zal thans naar dit gelaat kunnen zien zonder er ook in te lezen de broosheid van alle aardsch geluk; het zegt ons thans ook met diepen ernst: Weest bereid, deze dag kan Uw laatste zijn.

F. M. PENNING
